

дата си, тѣ твърдѣ искусно ги навиватъ и, като пружина, ги поставятъ тамъ, тъй че се добива нѣщо като пружинено легло. Но да се направи добръ гнѣздото отъ това градиво, трѣбва да умѣешъ да го вземашъ и носишъ.

Добръ щѣше да бжде, ако и нашата врабча двойка се научеше отпървомъ какъ да носи конскитѣ косми, както умѣеше да носи сламата. Птици, привикнали да употребяватъ конски косъмъ, боряватъ съ него твърдѣ прѣдпазливо и остроумно: тѣ го взематъ само за едното крайче и не по-вече отъ единъ косъмъ на еднажъ. Биди взе косъма прѣзъ срѣдата и, като го намѣри за много дълъгъ, захапа го на друго мѣсто. По такъвъ начинъ се приви доста голѣма примка надъ главата ѝ. Това носене ѝ се показа доста удобно, и, наистина, въ начало вървѣше благополучно, но опитната птичка би видѣла туку опасностъ отъ подвижната горѣ примка.

Наредата на гнѣздото се привършваше; настана послѣдниятъ день. Биди даде на Ранди да разбере, че не сж нуждни по-вече косми, и сама захапа послѣдния. Ранди оглашаваше въздуха съ нови извивки на своята любима пѣсень... Тѣ вече привършваха гнѣздото; послѣдния косъмъ и... Но изплашениятъ писъкъ на Биди го прѣкъсна и той се взрѣ къмъ гнѣздото: Биди се мѣташе около него, сѣкашъ я бѣ привързалъ нѣкой тамъ, и тя напраздно се силѣше да се освободи. А какъ стана това? — главата на бѣдната птичка бѣ се вмъкнала въ примката, направена по нейна вина, и сега, колкото по-силно се дърпаше да се освободи, толкова повече се затѣгаше шийката на нещастната Биди.

Чакъ сега разбра Ранди, колко силно обичаше своята незамѣнима дружка! Той се замѣта